

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Mežnarić v. Croația - [71615/01](#)

Hotărârea din 15.7.2005 [Secția I]

Articolul 6

Proceduri civile

Articolul 6-1

Tribunal imparțial

Tribunal independent

Examinarea unei sesizări de neconstituționalitate de un judecător care a activat anterior în calitate de consilier juridic al oponentilor reclamantului în cadrul procedurilor principale: *încălcare*

În fapt: Reclamantul era partea pârâtă în cadrul procedurilor civile inițiate împotriva sa de doi reclamânți care cereau acoperirea prejudiciului suferit ca urmare a nerespectării obligațiilor contractuale. Tribunalele naționale au pronunțat, în prima și a doua instanță, o hotărâre în favoarea reclamantilor. Reclamantul a formulat un recurs în fața Curții Supreme și a depus ulterior o sesizare de neconstituționalitate. Ambele cereri au fost respinse. Unul din judecătorii care făceau parte din completul Curții Constituționale care a pronunțat decizia curții a activat pentru scurt timp în calitate de consilier juridic al reclamantilor, la etapele de început ale procedurilor. Fiica sa, care a preluat dosarele juridice ale tatălui, l-a înlocuit în calitate de consilier al reclamantului.

În drept: Articolul 6(1) – Cu privire la testul imparțialității subiective, nu a existat nimic care să demonstreze vreo prejudecată personală din partea judecătorului care i-a reprezentat pe oponentii reclamantului la o etapă de început. Analizând dacă existau motive legitime pentru a se presupune că lipsa de imparțialitate a fost justificată în mod obiectiv, era necesar să se reamintească faptul că un judecător care a acționat în capacități diferite în cadrul aceluiași caz putea compromite, în anumite circumstanțe, imparțialitatea tribunalului. Implicarea anterioară imputată a judecătorului în acest caz a fost una minoră și distantă, de vreme ce i-a reprezentat pe oponentii reclamantului doar două luni și aproape cu nouă ani înaintea pronunțării deciziei Curții Constituționale. Totuși, acesta a avut un rol dublu în acest caz: în primul rând, în calitate de avocat al reclamantilor din cadrul procedurilor principale și, ulterior, de judecător al constituționalității sesizării reclamantului. Consolidat de implicarea fiicei sale în calitate de consilier al reclamantilor, acest rol dublu în cadrul unui singur set de proceduri a creat o situație care era capabilă să ridice dubii legitime privind imparțialitatea judecătorului.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41 – Constatarea existenței unei încălcări a constituit, în sine, o satisfacție echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral suferit de reclamant. Curtea a mai dispus, de asemenea, acoperirea costurilor și a cheltuielilor.